

Брюксел, 1.12.2016 г.
COM(2016) 757 final

2016/0370 (CNS)

**Модернизиране на ДДС за целите на трансграничната електронна търговия
между предприятия и потребители**

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

**за изменение на Директива 2006/112/ЕО и Директива 2009/132/ЕО по отношение на
някои задължения, свързани с данъка върху добавената стойност, приложими при
доставките на услуги и дистанционните продажби на стоки**

{SWD(2016) 379 final}

{SWD(2016) 382 final}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

Европейската комисия е поела ангажимент да гарантира свободното движение на стоки и услуги и да гарантира, че „хората и предприятията имат безпроблемен достъп до онлайн дейности в условията на лоялна конкуренция“. По отношение на действащите в момента правила за ДДС в Съобщението от май 2015 г. „Стратегия за цифров единен пазар за Европа“¹ и в Съобщението от април 2016 г. относно план за действие във връзка с ДДС: „Към единно пространство на ЕС по отношение на ДДС — Време за избор“² като приоритет беше поставено преодоляването на пречките пред трансграничната електронна търговия в резултат на обременителните задължения във връзка с ДДС, както и присъщата му липса на неутралност, което вреди на стопанската дейност в ЕС. Предложенията ще модернизират действащите в момента правила за ДДС по отношение на електронната търговия и ще подготвят ДДС за бъдещето.

По същество има три причини да се действа:

- На първо място, сложността на задълженията по ДДС винаги е била посочвана като една от основните причини дадено предприятие да не се захваща с трансгранична електронна търговия, а това означава единният пазар да не е достъпен за много предприятия. Изчислено е, че разходите за привеждане в съответствие със задълженията по ДДС са средно 8 000 EUR годишно за всяка държава членка, до която дадено предприятие извършва доставки. Това са значителни разходи за предприятията, в частност за малките и средните предприятия.
- На второ място, настоящата система не е неутрална, тъй като предприятията от ЕС са в очевидно по-неблагоприятно положение от предприятията от държави извън ЕС, които могат законно или в сериозно нарушение на правилата да извършват освободени от ДДС доставки в ЕС. Като се има предвид, че ставките на ДДС може да достигнат 27 %, налице е значително изкривяване в полза на предприятията извън ЕС, ако ДДС не бъде приложен.
- На трето място, сложността на съществуващата система, както и действащото освобождаване на вноса на малки пратки означава, че държавите членки губят ценни данъчни приходи. Изчислено е, че в резултат на несъбран ДДС и на неспазване на правилата за трансгранична електронна търговия тези загуби към момента са в размер на 5 милиарда евро годишно.

При изготвянето на настоящото предложение и като част от програмата за по-добро регулиране Комисията извърши проверка за пригодност на регулаторната рамка на съществуващия режим за съкратено обслужване на едно гише, който се прилага за доставките на електронни услуги от предприятие до потребител, както и на промените от 2015 г. в правилата за мястото на доставка на тези услуги. Тази оценка е взета предвид в предложението. По-специално, предложението е насочено към недостатъците и пречките, пред които са изправени малките и средните предприятия (МСП) и микропредприятията. В количествено отношение въвеждането на вътрешен за ЕС трансграничен праг през 2018 г. ще пренасочи 6 500 предприятия от настоящия

¹ COM(2015) 192 final

² COM(2016) 148 final

режим за съкратено обслужване на едно гише, като потенциалните икономии за предприятията ще бъдат в размер на 13 милиона евро. От въвеждането през 2018 г. на опростени изисквания за доказателства ще се възползват други 1 000 предприятия. Прагът, който ще се прилага за стоките, когато режимът за съкратено обслужване на едно гише бъде разширен през 2021 г., ще донесе полза за 430 000 предприятия, като потенциалните икономии за тях ще бъдат в размер на 860 млн. евро.

Елементът по REFIT на инициативата се отнася и до основните цели на новата инициатива: „свеждане до минимум на пречките пред трансграничната електронна търговия, произтичащи от различните режими за ДДС“. Сред очакваните резултати от предложението са разходите на предприятията за привеждане в съответствие със задълженията им по ДДС да намалееят с 2,3 милиарда евро на година, считано от 2021 г., като в същото време приходите от ДДС за държавите членки се увеличат със 7 милиарда евро. Освен това с разширяването на режима за съкратено обслужване на едно гише през 2021 г. ще бъдат преодолени и някои недостатъци, установени при оценката по REFIT на инициативата от 2015 г., сред които необходимостта от правила на държавата по произход по отношение на изискванията за фактуриране, координирането на одитите, комуникацията с данъкоплатците и предвиждане на праг за доставчиците както на стоки, така и на услуги.

- **Съгласуваност със съществуващите разпоредби в тази област на политиката**

Общите цели на предложението са безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар, конкурентоспособността на предприятията на ЕС и необходимостта да се осигури ефективно данъчно облагане на цифровата икономика. Предложението е в съответствие с бъдещото прилагане на принципа на облагане с ДДС в държавата по местоназначение, както е посочено в представения неотдавна План за действие във връзка с ДДС³, подкрепен от Съвета.

В допълнение към Плана за действие във връзка с ДДС, предложението се посочва като ключова инициатива от Стратегията за цифровия единен пазар⁴, както и от Стратегията за единния пазар⁵ и Плана за действие за електронно управление⁶.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

- **Правно основание**

Настоящото предложение се основава на член 113 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС). В този член се предвижда Съветът, като действа с единодушие, в съответствие със специална законодателна процедура и след консултация с Европейския парламент и Икономическия и социален комитет, да приеме разпоредби за хармонизиране на правилата на държавите членки в областта на косвеното данъчно облагане.

- **Субсидиарност**

Предложението е в съответствие с принципа на субсидиарност, тъй като основните установени проблеми (ефекти на изкривяване, високи административни разходи и т.н.) са предизвикани от правилата по съществуващата Директива за ДДС и свързаните с нея

³ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/05/25-conclusions-vat-action-plan/>

⁴ COM(2015) 192 final.

⁵ COM(2015) 550 final.

⁶ COM(2016) 179 final.

актове. Като се има предвид, че ДДС е данък, хармонизиран на равнището на ЕС, държавите членки не могат сами да въведат различни правила и следователно всяка инициатива за модернизиране на ДДС по отношение на трансграничната електронна търговия изисква предложение на Комисията за изменение на Директивата за ДДС. Предложението със сигурност ще внесе по-голяма стойност от това, което може да бъде постигнато на равнището на държавите членки, като се има предвид, че главното опростяване ще произтича от прилагането на режима за съкратено обслужване на едно гише във всички държави членки и от неговата достъпност за всички предприятия, които ще могат по прост и ефикасен начин да отчитат данъка, дължим във всички държави членки. Не би бил осъществим подход с актове с незадължителен характер, при който държавите членки да прилагат доброволно режима за съкратено обслужване на едно гише, тъй като това е изключение от обичайните правила и следователно е необходим координиран подход, подплатен с информационно-технологична инфраструктура.

- **Пропорционалност**

Предложението е в съответствие с принципа на пропорционалност, т.е. то не надхвърля необходимото за постигане на целите на Договорите, по-специално безпрепятственото функциониране на единния пазар. Както и при проверката за спазване на принципа на субсидиарност, държавите членки не биха могли да се справят с проблемите и техните корени без предложение за изменение на Директивата за ДДС. Пропорционалността на предложението има редица важни аспекти. На първо място, с намерението предложението да бъде приложено на два етапа се признава, че някои мерки като например прагът и опростените задължения могат да бъдат въведени през 2018 г., без за това да е необходима работа по информационната инфраструктура. С предвидената дата през 2021 г. за прилагане на основните елементи на предложението обаче се отчита, че държавите членки ще имат нужда от известен период от време, за да осигурят разработването и изпитването на информационните системи. Това също така дава възможност за допълнителни консултации със стопанския сектор. На второ място, следва да се отбележи, че очакваното натоварване за митническите администрации предвид премахването на освобождаването от ДДС за вноса на малки пратки и последващото значително увеличение на броя на колетите, за които ще трябва да се събира ДДС, ще бъде компенсирано от опростяването в резултат на режима за съкратено обслужване на едно гише при внос за всички колети на стойност до 150 EUR, от увеличението на приходите от ДДС за държавите членки със 7 милиарда евро годишно и от създаването на равнопоставени условия за предприятията от ЕС, които в момента са в неблагоприятно положение.

- **Избор на инструмент**

Предложението налага изменение на четири правни акта. Първостепенните изменения ще бъдат направени в Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност⁷ (наричана по-нататък „Директивата за ДДС“) и в Регламент (ЕС) № 904/2010 относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност⁸. Сравнително малки изменения ще бъдат направени в Директива 2009/132/ЕО за определяне приложното поле на член 143, букви б) и в) от Директива 2006/112/ЕО по отношение на освобождаването от данък добавена стойност при окончателен внос на някои стоки⁹ и в Регламент (ЕС)

⁷ ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1.

⁸ ОВ L 268, 12.10.2010 г., стр. 1.

⁹ ОВ L 292, 10.11.2009 г., стр. 5.

№ 282/2011 за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност¹⁰.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, ОТ КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОТ ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

• Консултации със заинтересованите страни

Стратегията за консултации имаше две основни цели. Първата беше да се подпомогне анализът по програмата REFIT на изпълнението на промените от 2015 г. по отношение на правилата за мястото на доставка и режима за съкратено обслужване на едно гише, а втората — да се получат мненията на заинтересованите страни относно ангажимента на Комисията по стратегията за цифровия единен пазар да модернизира нормативната уредба на ДДС с оглед на трансграничната електронна търговия.

Процесът на консултацията имаше четири основни аспекта:

- (1) консултации и работни срещи на заинтересованите страни, проведени от Deloitte като част от проучването „Варианти за модернизирването на трансграничната електронна търговия“ (февруари 2015 г. — юли 2016 г.);
- (2) семинар по „Фискалис“ (септември 2015 г., Дъблин) с държавите членки и предприятията;
- (3) целева консултация с основните заинтересовани страни;
- (4) открита обществена консултация¹¹:

Въздействието на различните варианти върху МСП е основна цел на настоящата оценка на въздействието. Предприети бяха конкретни мерки за разбиране и справяне с проблемите, пред които са изправени МСП, които подадоха информация за настоящата оценка както в количествено, така и в качествено отношение. Във връзка с това едно онлайн допитване бе насочено специално към малките и микропредприятията и техните представителни групи, а Комисията се увери, че МСП са били представени на конференцията на заинтересованите страни.

Допълнителна информация може да бъде намерена в приложение 2 „Обзорен доклад относно консултацията със заинтересованите страни“ от оценката на въздействието.

Въпросите, повдигнати по време на процеса на консултацията от страна на предприятията и стопанските сдружения, включително малките и средните предприятия, се отнасят главно до правилата от 2015 г. за мястото на доставка и прилагането на режима за съкратено обслужване на едно гише за съответните услуги (необходимостта от въвеждане на праг, използване на правилата на държавата на произход за някои специфични задължения по ДДС като фактуриране и водене на регистри, координиране на одити и т.н.) са отразени до голяма степен в настоящото предложение.

¹⁰ ОВ L 77, 23.3.2011 г., стр. 1.

¹¹

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/2015_vat_cross_border_ecommerce_en.htm.

Комисията получи приблизително 370 становища. Всички публични становища са достъпни на уебсайта на ГД „Данъчно облагане и митнически съюз“:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/common/consultations/tax/public-consultation-results_en.xlsx

- **Събиране и използване на експертни становища**

Комисията използва анализа, извършен от Deloitte, за проучването „Аспекти на трансграничната електронна търговия, свързани с ДДС — варианти за модернизиране“ (февруари 2015 г. — юли 2016 г.), обособена позиция 1, обособена позиция 2 и обособена позиция 3. Проучването е публикувано на уебсайта на Комисията на следния адрес:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/key_documents/reports_published/index_en.htm.

Целите на проучването бяха три. Първо, да направи икономически анализ на свързаните с ДДС аспекти на електронната търговия съгласно настоящите правила за ДДС (обособена позиция 1). Второ, да направи оценка на въздействието на разглежданите варианти за модернизиране на аспектите на трансграничната електронна търговия, свързани с ДДС (обособена позиция 2). Трето, да се оцени прилагането на промените в правилата относно мястото на доставка на далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия и електронни услуги (наричани по-нататък „електронни услуги“) и свързания с тях режим за съкратено обслужване на едно гише, които влязоха в сила през януари 2015 г. (обособена позиция 3).

Освен това бяха организирани две заседания с експерти. През септември 2015 г. в Ирландия бе организиран семинар по програмата „Фискалис 2020“, в който участваха както експерти в областта на ДДС от държавите членки, така и представители на стопанския сектор. Основната цел на този семинар беше да се направи оценка на правилата за мястото на доставка от 2015 г. и на режима за съкратено обслужване на едно гише, както и на вариантите за модернизиране на ДДС по отношение на трансграничната електронна търговия, които бяха включени в първоначалната оценка на въздействието на предложението. През април 2016 г. в Швеция беше организирана втора работна среща по „Фискалис 2020“ и „Митници 2020“, на която данъчни и митнически експерти от държавите членки участваха предимно, за да разгледат аспекта на предложението, свързан с вноса (премахване на освобождаването от ДДС върху вноса на малки пратки, както и разширяване на режима за съкратено обслужване на едно гише, така че да обхване и вноса на малки пратки на стойност до 150 EUR).

Резултатите и от двете заседания бяха добри, а препоръките, получени по време на тези заседания, бяха разгледани допълнително в настоящото предложение.

- **Оценка на въздействието**

На 22 юни 2016 г. оценката на въздействието на предложението беше разгледана от Комитета за регулаторен контрол. Комитетът изрази положително становище по предложението с някои препоръки, които бяха взети предвид. Становището на Комитета, както и препоръките, са включени в приложение 1 към работния документ на службите на Комисията за оценката на въздействието, който придружава настоящото предложение. Обобщената оценка на въздействието е достъпна на следния адрес: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/digital-single-market-modernising-vat-cross-border-ecommerce_en.

- **Пригодност и опростяване на законодателството**

Настоящото предложение е включено в рамките на програмата REFIT и в тази връзка бе извършена оценка на изпълнението на промените от 2015 г. по отношение на правилата за мястото на доставка за електронни услуги и на прилагането на режима за

съкратено обслужване на едно гише за тези услуги. Оценката показва, че режимът за съкратено обслужване на едно гише е спестил 500 милиона евро на предприятията в сравнение с алтернативата за пряко регистриране и плащане — т.е. средно по 41 000 EUR на предприятие. Това представлява намаление от 95 % на разходите в сравнение с алтернативата за пряко регистриране.

Оценката на режима за съкратено обслужване на едно гише бе много полезна и заради това, че способства в новата инициативата да бъдат отчетени положителните аспекти на промените от 2015 г. и да бъдат потърсени решения на недостатъците. Например настоящото предложение включва въвеждането през 2018 г. на трансграничен праг, приложим по отношение на услугите, обхванати от промените през 2015 г., както и облекчение на задължението за представяне на две доказателства за доставчиците на електронни услуги, чийто оборот е по-нисък от 100 000 EUR (т.нар. „плавен преход“).

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Очаква се до 2021 г. предложението да доведе до увеличаване на приходите от ДДС за държавите членки със 7 милиарда евро годишно. Смята се, че предложението ще намали административните тежести за стопанския сектор с 2,3 милиарда евро годишно.

Отражението върху разходите на държавите членки следва да бъде ограничено, като се има предвид, че разширяването на режима за съкратено обслужване на едно гише е промяна на съществуваща информационна система.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

- **Планове за изпълнение и механизъм за мониторинг, оценка и докладване**

Изпълнението ще бъде наблюдавано от Постоянния комитет по административно сътрудничество (ПКАС). Що се отнася до промените от 2015 г., ПКАС ще бъде подпомаган от Постоянния комитет по информационни технологии (ПКИТ).

- **Преглед на основните разпоредби на предложението**

Основните разпоредби на предложението са:

- (1) разширяване на обхвата на съществуващия режим за съкратено обслужване на едно гише, така че да обхване и вътреобщностните дистанционни продажби на материални стоки и услуги, различни от електронни услуги, както и дистанционните продажби на стоки от трети държави;
- (2) въвеждане на опростени условия за общо деклариране и плащане на ДДС при внос за вносителите на стоки, предназначени за крайния потребител, когато ДДС не е бил платен посредством режима за съкратено обслужване на едно гише;
- (3) премахване на съществуващите прагове за вътреобщностните дистанционни продажби, които са причина за нарушаване на единния пазар;
- (4) премахване на съществуващото освобождаване от ДДС на вноса на малки пратки от доставчици в трети държави, което ощетява продавачите от ЕС;
- (5) въвеждане на обща мярка за опростяване в рамките на цялата Общност, включително праг на ДДС за вътреобщностните дистанционни продажби на стоки и електронни услуги, в помощ на малките стартиращи предприятия в сектора на електронната търговия, както и опростени правила за идентификация на клиентите;

- (6) разрешаване на търговците от ЕС да прилагат правилата на държавата по произход в области като фактуриране и водене на регистри; както и
- (7) по-тясна координация между държавите членки при одит на трансграничните предприятия, които ползват системата на ДДС, за да се гарантира висока степен на спазване на правилата.

- **Подробно разяснение на конкретните разпоредби на предложението**

Член 1 — изменения на Директивата за ДДС — разпоредби с действие от 1 януари 2018 г.

В член 1, точка 1 се предлага разясняване на член 28 от Директивата за ДДС, в което са отразени обсъжданията в Комитета по ДДС. Думите „включително когато за тази цел се използва далекосъобщителна мрежа, интерфейс или портал“ се добавят към тази разпоредба, за да се поясни, че този член се прилага и когато дадена електронна услуга се предоставя чрез посредник или чрез трета страна, които действат от свое име, но за сметка на друго лице и които използват електронен интерфейс за извършване на доставката.

В член 1, точки 2—7 се предлагат известен брой подобрения в действащите специални режими за данъчно облагане на електронни услуги, доставяни от неустановени данъчно задължени лица към данъчно незадължени лица, определени в дял XII, глава 6 от Директивата за ДДС. Тези подобрения, които не изискват промени в електронната система за регистрация и плащане (режима за съкратено обслужване на едно гише), позволяваща на предприятията, доставящи такива услуги, да се регистрират и да декларират и плащат ДДС в една-единствена държава членка за всички доставки до клиенти, установени в Общността, и които са резултат от оценката на режима за съкратено обслужване на едно гише, включително от консултациите с търговците, са следните:

- (1) Точка 2: в член 58 от Директивата за ДДС се добавят параграфи 2 — 5, за да се въведе праг от 10 000 EUR, под който мястото на доставка на услуги, които могат да бъдат обхванати от специалния режим за електронни услуги в рамките на Общността, остава в държавата членка на доставчика. Това обаче следва да бъде незадължително за данъчно задължените лица, така че да им позволи да използват режима за съкратено обслужване на едно гише във всички случаи, напр. ако през дадена календарна година техният оборот е под прага.
- (2) Точка 3: член 219а от Директивата за ДДС се изменя с цел да се предвиди, че се прилагат правилата за фактуриране на държавата членка по идентификация. В резултат на това доставчиците следва да спазват правилата за фактуриране на една-единствена държава членка, вместо, както е понастоящем, на всяка държава членка по местоназначение, в която се извършват доставки.
- (3) Точки 4 и 5: данъчно задължените лица, които не са установени в Общността, но които имат регистрация по ДДС в дадена държава членка (напр. тъй като извършват инцидентни сделки, подлежащи на облагане с ДДС в тази държава членка), не могат да използват нито специалния режим за данъчно задължени лица, които не са установени в Общността („режим за лица извън Съюза“, нито специалния режим за данъчно задължени лица, установени в Общността („режим за лица от Съюза“). Следователно към момента те не могат да се ползват от облекченията, предлагани от режима за съкратено обслужване на едно гише, и трябва да се регистрират за целите на ДДС във всяка държава членка, в която предоставят електронни услуги. За да се даде възможност на

такива данъчно задължени лица да използват режима за лица извън Съюза, в определението на „данъчно задължено лице, неустановено в рамките на Общността“ в член 358а от Директивата за ДДС се премахва изразът „и за което не се изисква по друг начин да бъде идентифицирано за целите на ДДС“ и член 361, параграф 1, буква д) от Директивата за ДДС се адаптира съответно.

- (4) Точки 6 и 7: член 369, параграф 2 и член 369к, параграф 2 от Директивата за ДДС се изменят, за да се предвиди, че срокът за съхраняването на регистри съответно за режима за лица извън Съюза и за режима за лица от Съюза, е срокът, определен от държавата членка по идентификация на данъчно задълженото лице, вместо настоящия срок от 10 години, който надвишава в голяма степен изискванията за съхраняване на регистри на повечето държави членки.

Член 2 — изменения на Директивата за ДДС — разпоредби с действие от 1 януари 2021 г. — разширяване на режима за съкратено обслужване на едно гише

В този член се съдържат разпоредбите, необходими за разширяване на прилагането на настоящите специални режими за данъчно облагане на „електронни услуги“, предвидени в дял XII, глава 6 от Директивата за ДДС, така че да бъдат обхванати и други услуги, както и дистанционните продажби на стоки както в рамките на Общността, така и извън нея. Следователно могат да бъдат премахнати определенията за електронни услуги в член 358 от Директивата за ДДС, но трябва да се добави определение за дистанционни продажби (точка 11). Този член предлага също така редица допълнителни подобрения в настоящите специални режими. Предложената дата на влизане в сила е 1 януари 2021 г., тъй като тези промени налагат и определяне на подробни разпоредби за прилагане, както и адаптиране на информационната система за регистрация и деклариране и плащане на ДДС (режима за съкратено обслужване на едно гише).

1. *Специален режим за данъчно задължени лица, неустановени в Общността, предоставящи услуги на данъчно незадължени лица в Общността (режим за лица извън Съюза)*

Предложението разширява обхвата на специалния режим за неустановени данъчно задължени лица, предоставящи електронни услуги на данъчно незадължени лица в Общността (дял XII, глава 6, раздел 2 от Директивата за ДДС), така че да включва и други услуги. Това налага следните промени в Директивата за ДДС:

- Добавяне на определение за „държава членка по потребление“ в член 358а, в което се предвижда това да бъде държавата членка, в която се счита, че се предоставят услугите съгласно дял V, глава 3 от Директивата за ДДС (точка 13).
- Замяната на позоваването на „далекосъобщителни услуги, услуги за разпространение на радио и телевизия или електронни услуги“ с „услуги“ в заглавието на раздел 2 (точка 12), както и в членове 359, 363, 364 и 365 от Директивата за ДДС (точки 14, 16 и 17);

В допълнение се предлагат две допълнителни подобрения на този режим в резултат от оценката на режима за съкратено обслужване на едно гише (точка 17):

- Изменение на член 364 от Директивата за ДДС за удължаване на крайния срок за подаване на справка-декларацията за ДДС от 20 на 30 дни след края на данъчния период;

- Изменение на член 365 от Директивата за ДДС (точки 14, 16 и 17), в което се предвижда, че корекции по предходни справки-декларации за ДДС могат да бъдат извършвани в следваща справка-декларация, вместо в справки-декларациите за данъчните периоди, за които се отнасят корекциите.
- 2. *Специален режим за вътреобщностни дистанционни продажби на стоки и за услуги, предоставени от данъчно задължени лица, установени в рамките на Общността, но не в държавата членка по потребление (режим за лица от Съюза)*

С предложението обхватът на специалния режим за електронни услуги, предоставяни от данъчно задължени лица, установени в рамките на Общността, но не в държавата членка по потребление (дъл XII, глава 6, раздел 3 от Директивата за ДДС), се разширява така, че да включи и други услуги, предоставяни на данъчно незадължени лица, както и вътреобщностните дистанционни продажби на стоки. Това налага следните промени в Директивата за ДДС:

- Да се добави определение за „вътреобщностни дистанционни продажби на стоки“ в член 369а от Директивата за ДДС (точка 20, буква а). Понятието се определя чрез препратка към член 33, параграф 1 от Директивата за ДДС. Предложението внася яснота и по отношение на член 33, параграф 1 в съответствие с насоките на Комитета по ДДС. Освен това, тъй като доставчиците, извършващи вътреобщностни дистанционни продажби на стоки, ще имат възможността да използват режима за съкратено обслужване на едно гише и да декларират и плащат ДДС върху всички свои дистанционни продажби в една-единствена държава членка, с предложението се премахват съществуващите прагове, предвидени в член 34 от Директивата за ДДС, под които дистанционните продажби подлежат на облагане с ДДС в държавата членка, където започва превозът или изпращането (точки 3 и 4). Тези прагове се заменят с праг от 10 000 EUR за микропредприятията, под които мястото на доставките, обхванати от този специален режим, остава в държавата членка, където е установен доставчикът (точки 5 и 6). В съответствие с член 1, точка 2 от предложението този праг следва да започне да се прилага, считано от 1 януари 2018 г., само за доставките на електронни услуги. Считано от 2021 г., този праг следва да се превърне в общоприложим праг както за електронните услуги, така и за вътреобщностните дистанционни продажби на стоки. Поради това той следва да бъде премахнат от член 58 и включен в нова глава 3а (нов член 59в) в дял V от Директивата за ДДС. И накрая, следва да бъде премахнато задължението за издаване на фактура за вътреобщностните дистанционни продажби, предвидено в член 220, параграф 1, точка 2, когато се ползва този специален режим (точка 9), тъй като това задължение е свързано с настоящия режим за вътреобщностните дистанционни продажби, налагащ наблюдение на националните прагове.
- Да се добави определение за „държава членка по потребление“ в член 369а от Директивата за ДДС (точка 20, буква б). Това е държавата членка, в която се счита, че се извършва доставката на услуги в съответствие с дял V, глава 3 от Директивата за ДДС, или в случай на дистанционни продажби, държавата членка, в която завършва изпращането или превозът на стоките до клиента;
- Да се измени заглавието на раздел 3, както и членове 369б, 369в, 369д, 369е, 369з и 369и, 369й и 369к от Директивата за ДДС в резултат на разширяването на обхвата на посочения раздел (точки 19 и 21 и точки 23—28). В частност

позоваванията на „данъчно задължено лице, неустановено в държавата членка по потребление“ се заменят с „данъчно задълженото лице, ползващо този режим“, тъй като изискването за неустановяване в държавата членка по потребление не се прилага по отношение на вътреобщностните дистанционни продажби на стоки;

- Да се разшири съдържанието на справка-декларацията за ДДС в член 369ж, параграф 1 от Директивата за ДДС, така че в нея да се включват и данни за дистанционните продажби на стоки (точка 24). Данъчно задължените лица, извършващи както доставки на услуги, така и дистанционни продажби на стоки по този специален режим, следва да могат да декларират и двата вида доставки в една и съща справка-декларация за ДДС. Новият член 369ж, параграф 2 от Директивата за ДДС предвижда, че когато едно данъчно задължено лице доставя стоки от различни държави членки по този специален режим, в справка-декларацията за ДДС се представя разбивка на тези доставки по държава членка по потребление за всяка държава членка на изпращане. Тази разпоредба е подобна на съществуващата разпоредба за електронни услуги във втория параграф от настоящия член 369ж от Директивата за ДДС, който става параграф 3 от член 369ж.

Освен това, по отношение на режима за лица извън Съюза с изменение в член 369е от Директивата за ДДС предложението удължава срока за подаване на справка-декларацията за ДДС от 20 на 30 дни след края на данъчния период, а в член 369ж, параграф 4 от Директивата за ДДС се предвижда, че корекции по предходни справки-декларации за ДДС могат да бъдат извършвани в последваща справка-декларация, вместо в справки-декларациите за данъчните периоди, за които се отнасят корекциите (точка 24).

Накрая, предлага се пояснение на член 14, параграф 2, буква в) от Директивата за ДДС (точка 1), подобно на пояснението, предложено за член 28 от Директивата за ДДС (член 1, точка 1), с което да се разясни, че въпросният член се прилага и когато онлайн продажбите на стоки се извършват чрез посредник или чрез трета страна, които действат от свое име, но за сметка на друго лице и които използват електронен интерфейс за извършване на доставката (напр. електронна платформа).

3. Специален режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети държави или трети територии, със собствена стойност, ненадвишаваща 150 EUR (режим при внос)

В дял XII, глава 6 от Директивата за ДДС се добавя нов раздел 4, с който се създава специален режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети държави или трети територии (точка 29). Този раздел има същата структура и се основава на същите принципи като специалните режими от глава 6, раздели 2 и 3.

В член 369л се установяват определенията, които се прилагат към посочения раздел. В определението за „дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети държави“ се посочва обхватът на този режим, а именно продажбите на стоки в пратки със собствена стойност¹², ненадвишаваща 150 EUR, чието място на доставка е уредено в член 33, параграф 2 от Директивата за ДДС. Понастоящем се предвижда, че когато продадени „дистанционно“ стоки бъдат внесени в държава членка, различна от държавата членка, в която завършва превозът до клиента, се счита, че доставката на стоки е извършена в последната държава членка. За да се позволи използването на специалния режим и в

¹² Собствената стойност е стойността на самите стоки и не включва застраховка и навло.

ситуации, когато държавата членка, в която се намира клиентът, и държавата членка на вноса са една и съща държава, в член 33, параграф 2 се добавя втора алинея, пораждаща данъчно събитие в държавата членка, в която се ползва специалният режим (точка 2, буква б). Определение за „посредник“ е необходимо, тъй като би трябвало продавачите, които не са установени в рамките на Общността, да могат да определят лице, установено в Общността, което да изпълнява техните задължения по ДДС в рамките на този специален режим от тяхно име и за тяхна сметка. Коя държава членка може да бъде „държава членка по идентификация“ зависи от това дали продавачът е установен или не в Общността, дали има или няма постоянен обект там, както и от това дали продавачът е определил посредник. И накрая, „държавата членка по потребление“ се отнася за държавата членка, в която завършва превозването на стоките до клиента.

В член 369м се предвижда кой има право да използва този специален режим. Съгласно предложението продавач, който не е установен в Общността, следва да определи посредник, освен ако е надлежно упълномощен от държавата членка по идентификация или ако е установен в държава, с която ЕС е сключил споразумение за взаимопомощ. На следващ етап в регламент за изпълнение на Комисията следва да бъде съставен списъкът със засегнатите държави.

Член 369н предвижда, че ДДС става изискуем в момента на приемане на плащането. Тази разпоредба е необходима, за да се определи кои доставки следва да бъдат включени в периодичната справка-декларация за ДДС.

Членове 369о — 369ч възпроизвеждат разпоредбите на другите два специални режима по отношение на идентификацията, справки-декларациите за ДДС, плащането на ДДС и воденето на регистри. Следва да се отбележи, че в член 369т се съдържа разпоредба, която се отнася конкретно до режима при внос и която гласи, че държавите членки не следва да налагат никакви по-нататъшни декларативни задължения в допълнение към периодичната справка-декларация за ДДС.

Когато ДДС е деклариран по този специален режим, при внос на стоки вече не следва да се дължи ДДС. Следователно е необходимо да се предвиди освобождаване за такъв внос. Това освобождаване се добавя с член 143, параграф 1 от Директивата за ДДС. За да се позволи на митническите органи да идентифицират тези пратки при внос, следва не по-късно от момента на подаване на митническата декларация на митниците да се представи валиден идентификационен номер за целите на ДДС, доказващ, че ДДС е деклариран по специалния режим (точка 7).

Въпреки че режимът е насочен главно към дистанционните продажби за крайни потребители, не може да се изключи възможността данъчно задължени лица да закупуват онлайн стоки за целите на икономическата си дейност извън Общността от продавач, който ползва този специален режим. За да се позволи на тези данъчно задължени лица да упражнят правото си на приспадане на ДДС, платен върху такива покупки, в член 178 се добавя нова буква ж), с която се определят условията за упражняване на правото на приспадане (точка 8).

4. *Специален режим за деклариране и плащане на ДДС при внос, приложим при дистанционни продажби на стоки от трети държави или трети територии, когато не се използва режимът при внос*

Въвеждат се мерки за опростяване за стоки в пратки на стойност, при която не се начислява ДДС по режима при внос, установен в раздел 3 по-горе (точка 30). При такъв внос държавите членки следва да позволяват на лицето, което представя стоките пред митница в Общността (обикновено пощенските оператори или доставчиците на

експресни куриерски услуги), да отчита и да плаща ДДС при внос, дължим за тези пратки, по електронен път въз основа на месечна декларация от името на лицето, за което са предназначени стоките. За да се опрости допълнително декларацията, тези стоки следва системно да се облагат по стандартната ставка на ДДС, освен ако лицето, за което са предназначени стоките, не отправи конкретно искане за прилагане на намалена ставка. В този случай обаче ще бъде изисквана стандартна митническа декларация.

Член 3 — изменение на Директива 2009/132/ЕО

В дял IV (членове 23 и 24) от Директива 2009/132/ЕО се предвижда освобождаване при внос на стоки с незначителна стойност, които са на обща стойност, не по-голяма от 10 до 22 EUR (сумата се определя от всяка държава членка). Тъй като използването на специалния режим (и следователно на режима за съкратено обслужване на едно гише) ще позволи декларирането и плащането на ДДС върху вносните стоки, поръчани онлайн, и по този начин драстично ще се опрости събирането на ДДС, не е необходимо това освобождаване от ДДС да остане. Ето защо в предложението това освобождаване са премахва, считано от 1 януари 2021 г., когато съгласно предложението влиза в сила режимът при внос.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

за изменение на Директива 2006/112/ЕО и Директива 2009/132/ЕО по отношение на някои задължения, свързани с данъка върху добавената стойност, приложими при доставките на услуги и дистанционните продажби на стоки

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 113 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент¹,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет²,

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

- (1) в Директива 2006/112/ЕО на Съвета³ се предвиждат специални режими за начисляване на данък върху добавената стойност (ДДС) за неустановени данъчно задължени лица, предоставящи далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия или услуги, извършвани по електронен път, на данъчно незадължени лица.
- (2) В Директива 2009/132/ЕО на Съвета⁴ се предвижда освобождаване от ДДС при внос на малки пратки с незначителна стойност.
- (3) В оценката на тези специални режими, представена на 1 януари 2015 г., са открити редица области, в които е необходимо подобрение. На първо място, следва да се намали тежестта за микропредприятията, установени в една държава членка и предоставящи инцидентно такива услуги в други държави членки, произтичаща от необходимостта да спазват задълженията по ДДС в държави членки, различни от тяхната държава членка по установяване. На равнището на Общността следва да се въведе праг, под който тези стоки да подлежат на облагане с ДДС в държавата членка по установяване. На второ място, много утежняващо е изискването да се спазват изискванията за фактуриране и водене на регистри на всички държави членки, за които се извършват доставки. Следователно, за да се сведе до минимум тежестта за

¹ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

² ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

³ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1).

⁴ Директива 2009/132/ЕО на Съвета от 19 октомври 2009 г. за определяне приложното поле на член 143, букви б) и в) от Директива 2006/112/ЕО по отношение на освобождаването от данък добавена стойност при окончателен внос на някои стоки (ОВ L 292, 10.11.2009 г., стр. 5).

стопанските субекти, правилата относно фактурирането и воденето на регистри следва да бъдат тези, приложими в държавата членка по идентификация на доставчика, който се ползва от специалните режими. Трето, данъчно задължените лица, които не са установени в Общността, но които имат регистрация по ДДС в дадена държава членка (напр. тъй като извършват инцидентни сделки, подлежащи на облагане с ДДС в тази държава членка) не могат да използват нито специалния режим за данъчно задължени лица, които не са установени в Общността, нито специалния режим за данъчно задължени лица, установени в Общността. Поради това се предлага не тези данъчно задължени лица да бъде разрешено да използват специалния режим за данъчно задължени лица, които не са установени в рамките на Общността.

- (4) Освен това оценката на специалните режими за облагане на далекосъобщителните услуги, услугите по разпространение на радио и телевизия или услугите, извършвани по електронен път, представена на 1 януари 2015 г., показва, че изискването за подаване на справка-декларация за ДДС в срок от 20 дни след края на данъчния период, обхванат от справка-декларацията, е прекалено кратък, по-специално за доставки чрез далекосъобщителна мрежа, интерфейс или портал, когато се предполага, че услугите, предоставяни чрез тази мрежа, интерфейс или портал, се предоставят от оператора на мрежата, интерфейса или портала, който трябва да събира информацията за попълване на справка-декларацията за ДДС от всеки отделен доставчик на услуги. Оценката показва също, че изискването да се правят корекции в справка-декларацията за ДДС за съответния данъчен период е много утежняващо за данъчно задължените лица, тъй като от тях може да бъде поискано на всяко тримесечие да подават повторно няколко справки-декларации за ДДС. В резултат на това крайният срок за подаване на справка-декларацията за ДДС следва да бъде удължен от 20 на 30 дни след края на данъчния период, а на данъчно задължените лица следва да се даде възможност да коригират предходни справки-декларации за ДДС в следваща справка-декларация, вместо в справки-декларациите за данъчните периоди, за които се отнасят корекциите.
- (5) За да не се допусне данъчно задължените лица, предоставящи услуги, различни от далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия или услуги, извършвани по електронен път, на данъчно незадължени лица, да трябва да бъдат идентифицирани за целите на ДДС във всяка държава членка, в която тези услуги подлежат на облагане с ДДС, държавите членки следва да разрешат на данъчно задължените лица, предоставящи такива услуги, да използват информационната система за регистрация и за деклариране и плащане на ДДС, което им позволява да декларират и плащат ДДС върху тези услуги само в една държава членка.
- (6) С цел изясняване на обхвата на разпоредбите във връзка с положения, при които стоки или услуги се купуват и доставят по веригата на следващ купувач, следва да се прави позоваване на новите средства за взаимодействие по електронен път, чрез които се сключват сделките, с оглед отчитане на развитието на технологиите.
- (7) Изграждането на вътрешния пазар, глобализацията и технологичните промени са довели до бум на електронната търговия, а оттам и на дистанционните продажби на стоки, които се доставят както от една държава членка до друга, така и от трети територии или трети държави към Общността. Съответните разпоредби на директиви 2006/112/ЕО и 2009/132/ЕО следва да се адаптират към тези промени,

като се вземе предвид принципът на облагане по местоназначението, необходимостта от защита на данъчните приходи на държавите членки, от създаване на условия на равнопоставеност за предприятията, както и от свеждане до минимум на тежестите за тях. Следователно обхватът на специалния режим за далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия или услуги, извършвани по електронен път, предоставени от данъчно задължени лица, установени в Общността, но не в държавата членка по потребление, следва да бъде разширен, така че да включва и вътреобщностните дистанционни продажби на стоки, а за дистанционните продажби на стоки, внесени от трети територии или трети държави, следва да се въведе подобен специален режим.

- (8) С цел да се намали тежестта за предприятията, които се ползват от специалния режим за вътреобщностни дистанционни продажби на стоки, задължението да се издават фактури за тези продажби следва да бъде премахнато. С цел да се предостави правна сигурност за предприятията, в правилата за определяне на мястото на тези доставки на стоки следва ясно да се посочи, че те се прилагат и в случаите, когато стоките са превозвани или изпращани непряко от името на доставчика.
- (9) Обхватът на специалния режим за дистанционни продажби на стоки, внесени от трети територии или трети държави, следва да бъде ограничен до продажби на стоки със собствена стойност, ненадвишаваща 150 EUR, от който праг нататък да се изисква пълна митническа декларация за митнически цели при внос. С цел да се избегне двойното данъчно облагане, следва да бъде въведено освобождаване от данък върху добавената стойност при внос на стоки, декларирани по този специален режим. Освен това, с цел да се избегне нарушаването на конкуренцията между доставчиците вътре и извън Общността и да се избегнат загубите на данъчни приходи, е необходимо да се премахне освобождаването при внос на стоки като малки пратки с незначителна стойност, предвидено в Директива 2009/132/ЕО.
- (10) Данъчно задължено лице, което се ползва от специалния режим за дистанционни продажби на стоки, внесени от трети територии или трети държави, следва да може да посочва посредник, установен в Общността, като лицето — платец на ДДС, който да изпълнява от негово име и за негова сметка задълженията, определени в специалния режим.
- (11) С цел защита на данъчните приходи на държавите членки, неустановеното в рамките на Общността данъчно задължено лице, което използва този специален режим, следва да бъде задължено да определи посредник. Това задължение обаче не следва да се прилага, ако то е надлежно упълномощено от държавата членка по идентификация или ако е установено в държава, с която Съюзът е сключил споразумение за взаимопомощ. Такива разрешения следва да бъдат предмет на стриктен списък с ясно определени критерии.
- (12) С цел да се гарантират еднакви условия за изпълнението на настоящата директива във връзка със съставянето на списък на трети държави, с които Съюзът е сключил споразумение за взаимопомощ, сходна по обхват с предвидената в Директива 2008/55/ЕО на Съвета⁵ и Регламент (ЕО) № 904/2010

⁵ Директива 2008/55/ЕО на Съвета от 26 май 2008 г. относно взаимопомощта при събиране на вземания, свързани с някои видове налози, мита, данъци и други мерки (ОВ L 150, 10.6.2008 г., стр. 28).

на Съвета⁶, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета⁷. Тъй като съставянето на списък на трети държави е пряко свързано с административното сътрудничество в областта на данъка върху добавената стойност, е целесъобразно Комисията да се подпомага от Постоянния комитет по административно сътрудничество, създаден по силата на член 58 от Регламент (ЕС) № 904/2010.

- (13) Вследствие на бума на електронната търговия и увеличения в резултат на него брой на внасяните в Общността малки пратки със собствена стойност, ненадвишаваща 150 EUR, държавите членки следва системно да разрешават използването на специален режим за деклариране и плащане на ДДС при внос. Този режим може да се прилага, когато не се използва специалният режим за дистанционни продажби на стоки, внесени от трети територии или трети държави, и когато крайният клиент не е избрал стандартната процедура за внос, за да се възползва от една евентуално намалена ставка на ДДС.
- (14) Когато е уместно, при определяне на датата на влизане в сила на разпоредбите на настоящата директива се взема предвид времето, необходимо за въвеждане на необходимите мерки за прилагането на настоящата директива и за адаптиране от страна на държавите членки на техните информационни системи за регистрация и за деклариране и плащане на ДДС.
- (15) Доколкото целите на настоящата директива, а именно опростяването на задълженията по ДДС, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки и следователно могат да бъдат по-успешно постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тези цели
- (16) В съответствие със Съвместната политическа декларация на държавите членки и Комисията от 28 септември 2011 г. относно обяснителните документи⁸ държавите членки се задължават в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответните елементи от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята предоставянето на такива документи за основателно.
- (17) Поради това директиви 2006/112/ЕО и 2009/132/ЕО следва да бъдат съответно изменени,

⁶ Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета от 7 октомври 2010 г. относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност (ОВ L 268, 12.10.2010 г., стр. 10).

⁷ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр.13).

⁸ ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива 2006/112/ЕО, пораждащи действие от 1 януари 2018 г.

Считано от 1 януари 2018 г., Директива 2006/112/ЕО се изменя, както следва:

1) Член 28 се заменя със следното:

„Член 28

Когато данъчно задължено лице, действащо от свое име, но за сметка на друго лице, участва в доставка на услуги, включително когато за тази цел се използва далекосъобщителна мрежа, интерфейс или портал, за него се счита, че самото то е получило и доставило услугите.“

2) Член 58 се заменя със следното:

„Член 58

1. Мястото на доставка на следните услуги на данъчно незадължено лице е мястото, където това лице е установено, или при липса на обект, има постоянен адрес или обичайно местоживееене:

- a) далекосъобщителни услуги;
- б) услуги по разпространение на радио и телевизия;
- в) услуги, извършвани по електронен път, по-специално посочените в приложение II.

Когато доставчикът на определена услуга и клиентът поддържат връзка по електронна поща, това само по себе си не означава, че предоставената услуга представлява услуга, извършвана по електронен път.

2. Параграф 1 не се прилага, когато са изпълнени следните условия:

- a) доставчикът е установен, или при липса на обект, има постоянен адрес или обичайно местоживееене в само една държава членка;
- б) предоставят се услуги на клиенти, намиращи се в държава членка, различна от държавата членка по буква а);
- в) общата стойност без ДДС на такива доставки не надвишава през текущата календарна година 10 000 EUR или равностойността им в национална валута и не ги е надвишавала в хода на предходната календарна година.

3. Когато през дадена календарна година прагът, посочен в параграф 2, буква в), бъде надвишен, считано от тази дата се прилага параграф 1.

4. Държавата членка, на територията на която са установени доставчиците, посочени в параграф 2, или при липса на обект, имат постоянен адрес или обичайно местоживееене, дава на тези доставчици правото да изберат мястото на доставка да бъде определяно в съответствие с параграф 1.

5. Държавите членки предприемат всички подходящи мерки за наблюдение на изпълнението от страна на данъчно задълженото лице на условията, посочени в параграф 2.“

3) Член 219а се заменя със следното:

„Член 219а

1. Фактурирането подлежи на правилата, приложими в държавата членка, в която се счита, че е извършена доставката на стоки или услуги, в съответствие с разпоредбите на дял V.

2. Чрез дерогация от параграф 1 фактурирането подлежи на следните правила:

а) правилата, приложими в държавата членка, в която доставчикът е установил стопанската си дейност или има постоянен обект, от който се извършва доставката, или при липса на такова място на установяване или на постоянен обект, държавата членка, в която доставчикът има постоянен адрес или обичайно местоживееене, когато:

i) доставчикът не е установен в държавата членка, в която се счита, че е извършена доставката на стоки или услуги, в съответствие с разпоредбите на дял V, или неговият обект в тази държава членка не взема участие в доставката по смисъла на член 192а, буква б) и лице — платец на ДДС, е лицето, на което са доставени стоките или услугите;

ii) не се счита, че доставката на стоки или услуги е извършена в рамките на Общността, в съответствие с разпоредбите на дял V;

б) правилата, приложими в държавата членка, в която е идентифициран доставчикът, ползващ един от специалните режими по дял XII, глава 6.

Когато доставчикът не е установен в държавата членка, в която се счита, че е извършена доставката на стоки или услуги, и клиентът издава фактурата (самофактуриране) или когато не се ползват специалните режими по дял XII, глава 6, се прилага параграф 1.

3. Параграфи 1 и 2 от настоящия член се прилагат без да се засягат членове 244 — 248.“

4) В член 358а точка 1 се заменя със следното:

„1. „данъчно задължено лице, неустановено в рамките на Общността“ означава данъчно задължено лице, което не е установило стопанската си дейност на територията на Общността и няма постоянен обект там;“

5) В член 361, параграф 1 буква д) се заменя със следното:

„д) „декларация, че лицето не е установило стопанската си дейност на територията на Общността и няма постоянен обект там;“

б) В член 369, параграф 2 втората алинея се заменя със следното:

„Държавата членка по идентификация определя периода, за който тези регистри се съхраняват от данъчно задълженото лице, неустановено в рамките на Общността.“

7) В член 369к, параграф 2 втората алинея се заменя със следното:

„Държавата членка по идентификация определя периода, за който тези регистри се съхраняват от данъчно задълженото лице, неустановено в рамките на Общността.“

Член 2

Изменения на Директива 2006/112/ЕО, пораждащи действие от 1 януари 2021 г.

Считано от 1 януари 2021 г., Директива 2006/112/ЕО се изменя, както следва:

- 1) В член 14, параграф 2 буква в) се заменя със следното:
„в) прехвърлянето на стоки съгласно договор, по силата на който за покупката или продажбата е платима комисиона, включително когато за тази цел се използва далекосъобщителна мрежа, интерфейс или портал.“
- 2) Член 33 се изменя, както следва:
 - а) в параграф 1 уводните думи се заменят със следното:
„Чрез дерогация от член 32 за място на доставка на стоките, изпращани или превозвани от доставчика или, пряко или косвено, от негово име, от държава членка, различна от тази, в която завършва изпращането или превозването на стоките, се счита мястото, където стоките се намират към момента, когато завършва изпращането или превозването на стоките до клиента, ако са изпълнени следните условия:
б) в параграф 2 се добавя следната алинея:
„Когато стоките се изпращат или превозват от трета територия или трета държава и се внасят от доставчика в държавата членка, в която завършва изпращането или превозването на стоките, стоките се считат за доставени в същата държава членка, при условие че ДДС върху тези стоки е деклариран по специалния режим по дял XII, глава 6, раздел 4.“
- 3) Член 34 се заличава.
- 4) Член 35 се заменя със следното:

„Член 35

Член 33 не се прилага за доставки на стоки — втора употреба, произведения на изкуството, антикварни предмети и колекционерски предмети, както е определено в член 311, параграф 1, точки 1—4, нито за доставки на превозни средства — втора употреба, както е определено в член 327, параграф 3, облагаеми с ДДС в съответствие със специалните режими, приложими в тези сфери.“

- 5) В член 58 параграфи 2—5 се заличават.
- б) В дял V се вмъква следната глава 3а:

„ГЛАВА 3а

Праг за данъчно задължени лица, извършващи доставки на стоки, обхванати от член 33, параграф 1, и доставки на услуги, обхванати от член 58

Член 59в

1. Член 33, параграф 1 и член 58 не се прилагат, когато са изпълнени следните условия:
 - а) доставчикът е установен, или при липса на обект, има постоянен адрес или обичайно местоживееие само в една държава членка;

- б) предоставят се услуги или се изпращат и превозват стоки до клиенти, намиращи се в държава членка, различна от държавата членка по буква а);
- в) общата стойност без ДДС на доставките, обхванати от настоящите разпоредби, не надвишава през текущата календарна година 10 000 EUR или равностойността им в национална валута, нито ги е надвишавала в хода на предходната календарна година.

2. Когато през дадена календарна година прагът, посочен в параграф 1, буква в), бъде надвишен, считано от този момент се прилага член 33, параграф 1 и член 58.

3. Държавата членка, на чиято територия се намират стоките към момента, в който започва тяхното изпращане или превозване, или където са установени данъчно задължените лица, доставящи далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия и услуги, извършвани по електронен път, предоставя на данъчно задължените лица, извършващи доставки, отговарящи на условията по параграф 1, правото да изберат мястото на доставка да бъде определено в съответствие с член 33, параграф 1 и член 58.

4. Държавите членки предприемат всички подходящи мерки за наблюдение на изпълнението от страна на данъчно задълженото лице на условията, посочени в параграф 1.“

7) В член 143, параграф 1 се вмъква следната буква в):

„ва) вноса на стоки, когато ДДС е деклариран по специалния режим по дял XII, глава 6, раздел 4, и когато най-късно при подаване на декларацията за внос на компетентното митническо учреждение в държавата членка на внос е предоставен определеният по силата на член 369р идентификационен номер за целите на ДДС на доставчика или на посредника, действащ от негово име;“

8) В член 178 се добавя следната буква ж):

„ж) когато от него се изисква да плати ДДС като клиент в случаите, в които се прилага дял XII, глава 6, раздел 4, то трябва да притежава фактура или документ вместо нея, издадени от данъчно задълженото лице, което се ползва от специалния режим, или ако е приложимо, от неговия посредник, в които ясно се посочва платеният ДДС и идентификационният номер за целите на ДДС, определен по силата на член 369р.“

9) В член 220, параграф 1 точка 2 се заменя със следното:

„2. доставки на стоки, както е посочено в член 33, с изключение на случаите, в които данъчно задълженото лице се ползва от специалните режими по дял XII, глава 6, раздел 2;“.

10) Заглавието на дял XII, глава 6 се заменя със следното:

„Специални режими за неустановени данъчно задължени лица, предоставящи услуги или извършващи дистанционни продажби на стоки на данъчно незадължени лица в рамките на Общността“

11) Член 358 се изменя, както следва:

а) точки 1, 2 и 3 се заличават.

б) вмъква се следната точка 3а:

„3а) „дистанционни продажби на стоки“ означава продажби на стоки, чието място на доставка е уредено в член 33, параграф 1, и стоки в пратки със собствена стойност, ненадвишаваща 150 EUR, чието място на доставка е уредено в член 33, параграф 2 или 3;“.

12) Заглавието на раздел 2 се заменя със следното:

„Специален режим за услуги, предоставяни от данъчно задължени лица, неустановени в рамките на Общността“

13) В член 358а се добавя следната точка 3:

„3. „държава членка по потребление“ означава държавата членка, в която се счита, че се предоставят услугите съгласно дял V, глава 3;“.

14) Член 359 се заменя със следното:

„Член 359

Държавите членки разрешават на всяко данъчно задължено лице, неустановено в рамките на Общността, предоставящо услуги на данъчно незадължено лице, което е установено в държава членка или има постоянен адрес или обичайно местоживееене в държава членка, да използва този специален режим. Този режим се прилага по отношение на всички такива услуги, предоставяни в рамките на Общността.“

15) В член 362 второто изречение се заличава.

16) В член 363 буква а) се заменя със следното:

„а) ако то уведоми тази държава членка, че вече не предоставя услуги, обхванати от този специален режим;“

17) Членове 364 и 365 се заменят със следното:

„Член 364

Данъчно задълженото лице, неустановено в рамките на Общността, ползващо този специален режим, подава по електронен път на държавата членка по идентификация справка-декларация за ДДС за всяко календарно тримесечие, независимо от това дали са били предоставяни услуги, обхванати от този специален режим. Справка-декларацията за ДДС се подава в срок от 30 дни след края на данъчния период, който обхваща.

Член 365

В справка-декларацията за ДДС е виден идентификационният номер за целите на ДДС и, за всяка държава членка по потребление, в която се дължи ДДС — общата стойност без ДДС на доставките на услуги, обхванати от този специален режим, извършени през данъчния период, както и общият размер на съответния ДДС. Приложимите ставки за ДДС и общият дължим ДДС трябва също да бъдат посочени в справка-декларацията.

Когато е необходимо да бъдат внесени изменения в справка-декларацията за ДДС след нейното предаване, тези изменения се включват в последваща справка-декларация най-късно в срок от три години от датата, на която е трябвало да бъде подадена първоначалната справка-декларация съгласно член 364.“

18) Член 368 се заменя със следното:

„Член 368

Данъчно задълженото лице, неустановено в рамките на Общността, което ползва този специален режим, не може да приспада ДДС съгласно член 168 от настоящата директива. Независимо от член 1, точка 1 от Директива 86/560/ЕО, на съответното данъчно задължено лице се възстановява данък в съответствие със същата директива. Член 2, параграфи 2 и 3 и член 4, параграф 2 от Директива 86/560/ЕИО не се прилагат по отношение на възстановяването на данък във връзка с услуги, обхванати от този специален режим.

Ако данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, извършва в държавата членка по потребление и дейности, необхванати от този специален режим, по отношение на които е задължено да се регистрира за целите на ДДС, то приспада ДДС по отношение на облагаемите си дейности, обхванати от този специален режим, в справка-декларацията за ДДС, която се подава съгласно член 250.“

19) Заглавието на дял XII, глава 6, раздел 3 се заменя със следното:

„Специален режим за вътреобщностни дистанционни продажби на стоки и за услуги, предоставяни от данъчно задължени лица, установени в рамките на Общността, но не в държавата членка по потребление“

20) Член 369а се изменя, както следва:

а) вмъква се следната точка 1а:

„1а. „вътреобщностни дистанционни продажби на стоки“ означава продажби на стоки, изпращани или превозвани от доставчика или, пряко или косвено, от негово име, от държава членка, различна от тази, в която завършва изпращането или превозването на стоките, чието място на доставка е уредено в член 33, параграф 1;“

б) добавя се следната точка 3:

„3. „държава членка по потребление“ означава държавата членка, в която се счита, че се извършва доставката на услуги в съответствие с дял V, глава 3, или в случай на вътреобщностни дистанционни продажби на стоки, държавата членка, в която завършва изпращането или превозването на стоките до клиента“.

21) Членове 369б и 369в се заменят със следното:

„Член 369б

Държавите членки разрешават на всяко данъчно задължено лице, извършващо вътреобщностни дистанционни продажби на стоки, и на всяко данъчно задължено лице, неустановено в държавата членка по потребление, което предоставя услуги на данъчно незадължено лице, което е установено или има постоянен адрес или обичайно местоживееене в тази държава членка, да използва този специален режим. Този специален режим се прилага по отношение на всички такива стоки или услуги, предоставяни в Общността.

Член 369в

Данъчно задълженото лице декларира пред държавата членка по идентификация кога започва и преустановява своите облагаеми дейности, обхванати от този специален режим, или когато променя тези дейности по такъв начин, че вече не отговаря на условията, необходими за ползването на този специален режим. То съобщава тази информация по електронен път.“

22) В член 369г втората алинея се заличава.

23) Член 369д се изменя, както следва:

а) уводните думи се заменят със следното:

„Държавата членка по идентификация изключва данъчно задължено лице от специалния режим във всеки от следните случаи:“

б) буква а) се заменя със следното:

„а) при уведомление от негова страна, че вече не извършва вътреобщностни дистанционни продажби на стоки и доставки на услуги, обхванати от този специален режим;“

24) Членове 369е и 369ж се заменят със следното:

„Член 369е

Данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, подава по електронен път на държавата членка по идентификация справка-декларация за ДДС за всяко календарно тримесечие, независимо от това дали са били извършвани вътреобщностни дистанционни продажби на стоки или са били предоставяни услуги, обхванати от този специален режим. Справка-декларацията за ДДС се подава в срок от 30 дни след края на данъчния период, който обхваща.

Член 369ж

1. В справка-декларацията за ДДС е виден идентификационният номер за целите на ДДС, посочен в член 369г, и за всяка държава членка по потребление, в която се дължи ДДС — общата стойност без ДДС на вътреобщностните дистанционни продажби на стоки, както и на доставките на услуги, обхванати от този специален режим, извършени през данъчния период, и общият размер, в зависимост от ставката, на съответния ДДС. Приложимите ставки за ДДС и общият дължим ДДС трябва също да бъдат посочени в справка-декларацията. Справка-декларацията за ДДС включва и изменения, отнасящи се за предходни данъчни периоди.

2. Когато, в случай на вътреобщностни дистанционни продажби на стоки, обхванати от този специален режим, стоките са изпращани или превозвани от държави членки, различни от държавата членка по идентификация, справка-декларацията за ДДС включва и общата стойност на тези продажби за всяка държава членка, за която са изпратени или от която са превозвани стоките, заедно с индивидуалния идентификационен номер за целите на ДДС или референтния данъчен номер, определен от всяка от тези държави членки. Справка-декларацията за ДДС включва тази информация за всяка държава членка, различна от държавата членка по идентификация, с разбивка по държави членки по потребление.

3. Когато данъчно задълженото лице, извършващо доставки на услуги, обхванати от този специален режим, има един или повече постоянни обекта, различни от тези в

държавата членка по идентификация, от които се предоставят услугите, справка-декларацията за ДДС включва и общата стойност на такива доставки за всяка държава членка, в която лицето има обект, заедно с индивидуалния идентификационен номер за целите на ДДС или референтния данъчен номер за този обект и с разбивка по държави членки по потребление.

4. Когато е необходимо да бъдат внесени изменения в справка-декларацията за ДДС, тези изменения се включват в последваща справка-декларация най-късно в срок от три години от датата, на която е трябвало да бъде подадена първоначалната справка-декларация съгласно член 369е.“

25) В член 369з, параграф 1, втора алинея второто изречение се заменя със следното:
„Ако доставките са извършвани в други валути, за целите на попълването на справка-декларацията за ДДС данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, използва обменния курс, приложим на последната дата от данъчния период.“

26) В член 369и първата алинея се заменя със следното:

„Данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, плаща ДДС, като посочва съответната справка-декларация за ДДС най-късно в деня на изтичане на крайния срок за подаване на справка-декларацията.“

27) Член 369й се заменя със следното:

„Член 369й

Данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, не може, по отношение на своите облагаеми дейности, обхванати от този специален режим, да приспада ДДС, начислен в държавата членка по потребление в съответствие с член 168 от настоящата директива. Независимо от член 2, точка 1 и член 3 от Директива 2008/9/ЕО, на съответното данъчно задължено лице се възстановява данък в съответствие с посочената директива.

Ако данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, извършва в държавата членка по потребление и дейности, необхванати от този специален режим, по отношение на които е задължено да се регистрира за целите на ДДС, то приспада ДДС по отношение на облагаемите си дейности, обхванати от този специален режим, в справка-декларацията за ДДС, която се подава съгласно член 250.“

28) В член 369к параграф 1 се заменя със следното:

„1. Данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, води регистри за сделките, обхванати от този специален режим. Тези регистри трябва да бъдат достатъчно подробни, за да позволяват на данъчните органи на държавата членка по потребление да проверят верността на справка-декларацията за ДДС.“

29) В дял XII, глава 6 се вмъква следният раздел 4:

„Раздел 4

Специален режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети държави или трети територии

Член 369л

За целите на настоящия раздел и без да се засягат други разпоредби на Общността, се прилагат следните определения:

- 1) „дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети държави или трети територии“ означава продажби на стоки в пратки със собствена стойност, ненадвишаваща 150 EUR, чието място на доставка е уредено в член 33, параграф 2;“.
- 2) „данъчно задължено лице, неустановено в рамките на Общността“ означава данъчно задължено лице, което не е установило стопанската си дейност на територията на Общността и няма постоянен обект там;“
- 3) „посредник“ означава лице, установено в Общността, което е посочено от данъчно задълженото лице, извършващо дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави, като лицето — платец на ДДС, и което да изпълнява от името и за сметка на данъчно задълженото лице задълженията, определени в този специален режим.
- 4) „държава членка по идентификация“ означава следното:
 - а) когато данъчно задълженото лице не е установено в Общността — държавата членка, с която то реши да установи връзка;
 - б) когато данъчно задълженото лице е установило стопанската си дейност извън Общността, но има един или повече постоянни обекти в нея — държавата членка с постоянен обект, в която данъчно задълженото лице посочва, че ще ползва този специален режим;
 - в) когато данъчно задълженото лице е установило стопанската си дейност в държава членка — тази държава членка;
 - г) когато посредникът е установил стопанската си дейност в държава членка — тази държава членка;
 - д) когато посредникът е установил стопанската си дейност извън Общността, но има един или повече постоянни обекти в нея — държавата членка с постоянен обект, в която посредникът посочва, че ще ползва този специален режим.
- 5) „държава членка по потребление“ означава държавата членка, в която завършва изпращането или превозването на стоките до клиента;

Член 369м

1. Държавите членки позволяват на следните данъчно задължени лица, които извършват дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави, да ползват този специален режим:

- а) всяко данъчно задължено лице, установено в Общността, което извършва дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави;
- б) всяко данъчно задължено лице, установено или не в Общността, което извършва дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави, и което се представлява от посредник, установен в Общността;
- в) всяко данъчно задължено лице, неустановено в Общността, което извършва дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави, и което е надлежно упълномощено от държавата членка по идентификация, ако са спазени следните критерии:
 - i) липсата на тежко нарушение или повторни нарушения на митническото законодателство и на правилата за данъчно облагане, включително липсата на тежки престъпления, свързани с икономическата дейност на данъчно задълженото лице;
 - ii) доказателство от данъчно задълженото лице за високо равнище на контрол върху неговите операции и стокови потоци посредством система за управление на търговските и в съответните случаи на транспортните регистри, позволяваща уместен митнически и данъчен контрол;
 - iii) платежоспособност, която се счита за доказана, когато данъчно задълженото лице има добро финансово състояние, което е достатъчно, за да може да изпълнява ангажиментите си, при надлежно отчитане на характерните особености на съответния вид стопанска дейност;
- г) всяко данъчно задължено лице, което е установено в трета държава, с която Съюзът е сключил споразумение за взаимопомощ, сходно по обхват с Директива 2008/55/ЕО на Съвета* и Регламент (ЕС) № 904/2010, и което извършва дистанционни продажби на стоки от тази трета държава.

2. Комисията приема акт за изпълнение, в който се установява списък на третите държави, посочени в параграф 1, буква г) от настоящия член. Този акт за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011, и за тази цел комитет е комитетът, създаден с член 58 от Регламент (ЕС) № 904/2010.

Член 369н

За дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави, за които ДДС е деклариран по този специален режим, данъчното събитие настъпва и ДДС става изискуем към момента на доставката. Стоките се считат за предоставени в момента, в който е било прието плащането.

Член 369о

Данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, или действащ от негово име посредник, декларира пред държавата членка по идентификация кога започва или преустановява своята дейност по този специален режим, или кога променя тази дейност по такъв начин, че вече не отговаря на условията, необходими за ползването на този специален режим. Тази информация се съобщава по електронен път.

Член 369п

1. Информацията, която данъчно задълженото лице, неизползващо посредник, трябва да предостави на държавата членка по идентификация преди да започне да използва този специален режим, включва следните данни:

- а) име;
- б) пощенски адрес;
- в) електронен адрес и уебсайтове;
- г) идентификационен номер за целите на ДДС или национален данъчен номер.

2. Информацията, която посредникът трябва да предостави на държавата членка по идентификация преди да започне да използва този специален режим от името на едно или няколко данъчно задължени лица, включва следните данни:

- а) име;
- б) пощенски адрес;
- в) електронен адрес и уебсайтове;
- г) идентификационен номер за целите на ДДС;
- д) списък на данъчно задължените лица, които той представлява, заедно с техните пощенски адреси, електронни адреси и уебсайтове, идентификационни номера за целите на ДДС или национални данъчни номера.

3. Всяко данъчно задължено лице, ползващо този специален режим, или когато е приложимо, неговият посредник уведомява държавата членка по идентификация за всякакви промени в предоставената информация.

Член 369р

1. Държавата членка по идентификация определя на данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, индивидуален идентификационен номер за целите на ДДС и го уведомява по електронен път за този номер.

2. Държавата членка по идентификация определя на посредника, действащ от името на данъчно задължено лице, ползващо този специален режим, индивидуален идентификационен номер за целите на ДДС и го уведомява по електронен път за този номер. Когато даден посредник действа от името на повече от едно данъчно задължено лице, този идентификационен номер се прилага за всички негови дейности по този режим.

3. Идентификационният номер за целите на ДДС, определен съгласно параграфи 1 и 2, се използва единствено за целите на този специален режим.

Член 369с

1. Държавата членка по идентификация заличава данъчно задълженото лице от регистъра за идентификация във всеки от следните случаи:

- а) ако то уведоми държавата членка по идентификация, че вече не извършва дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави;

- б) ако може по друг начин да се допусне, че дейностите по дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави, са преустановени;
 - в) ако то вече не отговаря на изискванията, необходими за използването на този специален режим;
 - г) ако то системно не спазва правилата, свързани с този специален режим.
2. Държавата членка по идентификация заличава посредника от регистъра за идентификация във всеки от следните случаи:
- а) ако за период от две последователни календарни тримесечия не е действал като посредник от името на данъчно задължено лице, което използва този специален режим;
 - б) ако той вече не отговаря на други условия, необходими за да действа като посредник;
 - в) ако той системно не спазва правилата, свързани с този специален режим.

Член 369т

Данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, или неговият посредник подава по електронен път на държавата членка по идентификация справка-декларация за ДДС за всяко календарно тримесечие, независимо от това дали са били извършвани дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави. Справка-декларацията за ДДС се подава в срок от 30 дни след края на данъчния период, който обхваща.

Когато е била подадена справка-декларация за ДДС в съответствие с първата алинея, държавите членки не могат да налагат за целите на ДДС никакви допълнителни задължения или други формалности при внос.

Член 369у

1. В справка-декларацията за ДДС е виден идентификационният номер за целите на ДДС, посочен в член 369р, и за всяка държава членка по потребление, в която се дължи ДДС — общата стойност без ДДС на дистанционните продажби на стоки, внесени от трети територии или трети държави, за които ДДС е станал изискуем през данъчния период, както и общият размер на съответния ДДС. Приложимите ставки за ДДС и общият дължим ДДС трябва също да бъдат посочени в декларацията.

2. Когато е необходимо да бъдат внесени изменения в справка-декларацията за ДДС, тези изменения се включват в последваща справка-декларация най-късно в срок от три години от датата, на която е трябвало да бъде подадена първоначалната справка-декларация съгласно член 369т.

3. От посредник, посочен от повече от едно данъчно задължено лице, което използва този специален режим, не се изисква да посочва в справка-декларацията за ДДС доставките, извършени от всяко данъчно задължено лице, по които той е лице — платец на ДДС.

Член 369ф

1. Справка-декларацията за ДДС се изготвя в евро.

Държавите членки, които не са въвели еврото, могат да изискат справка-декларацията за ДДС да бъде изготвена в тяхната национална валута. Ако доставките са извършвани в други валути, за целите на попълването на справка-декларацията за ДДС данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, или неговият посредник използва обменния курс, приложим на последната дата от данъчния период.

2. Превръщането се извършва по обменния курс на Европейската централна банка за същия ден или — ако няма публикуван за този ден курс — по курса за следващия ден.

Член 369х

Данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, или неговият посредник плаща ДДС, като посочва съответната справка-декларация за ДДС най-късно в деня на изтичане на крайния срок за подаване на справка-декларацията.

Плащането се извършва по банкова сметка в евро, определена от държавата членка по идентификация. Държавите членки, които не са въвели еврото, могат да изискат плащането да се извърши по сметка в тяхната национална валута.

Член 369ц

Данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, не може, по отношение на облагаемите дейности, обхванати от този специален режим, да приспада ДДС, начислен в държавите членки по потребление в съответствие с член 168 от настоящата директива. Независимо от член 1, точка 1 от Директива 86/560/ЕИО и член 2, точка 1 и член 3 от Директива 2008/9/ЕО, на съответното данъчно задължено лице се възстановява данък в съответствие със същите директиви. Член 2, параграфи 2 и 3 и член 4, параграф 2 от Директива 86/560/ЕИО не се прилагат по отношение на възстановяването на данък във връзка със стоки, обхванати от този специален режим.

Ако данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, е регистрирано за целите на ДДС в държавата членка по идентификация за други дейности извън обхвата на този специален режим, то приспада ДДС по отношение на облагаемите си дейности, обхванати от този специален режим, в справка-декларацията за ДДС, която се подава съгласно член 250.

Член 369ч

1. Данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, води регистри за сделките, обхванати от този специален режим. Посредникът съхранява регистрите за всяко от данъчно задължените лица, които представлява. Тези регистри трябва да бъдат достатъчно подробни, за да позволяват на данъчните органи на държавата членка по потребление да проверят верността на справка-декларацията за ДДС.

2. При поискване регистрите, посочени в параграф 1, трябва да бъдат предоставени в електронен вид на държавата членка по потребление и на държавата членка по идентификация.

Държавата членка по идентификация определя периода, за който тези регистри се съхраняват от данъчно задълженото лице, неустановено в рамките на Общността.

* Директива 2008/55/ЕО на Съвета от 26 май 2008 г. относно взаимопомощта при събиране на вземания, свързани с някои видове налози, мита, данъци и други мерки (ОВ L 150, 10.6.2008 г., стр. 28).“

(30) В дял XII се добавя следната нова глава 7:

„ГЛАВА 7

Специален режим за деклариране и плащане на ДДС при внос

Член 369и

Когато лицето, за което са предназначени внасяните стоки в пратки със собствена стойност, ненадвишаваща 150 EUR, не избере да приложи стандартния режим за вноса на стоки, включително прилагането на намалена ставка на ДДС в съответствие с член 94, параграф 2, държавата членка на вноса позволява на лицето, което представя стоките пред митница на територията на Общността, да използва специален режим за деклариране и плащане на ДДС при внос по отношение на стоки, чието изпращане или превозване завършва в тази държава членка.

Член 369иц

1. За целите на този специален режим се прилага следното:
 - а) лицето, за което са предназначени стоките, е лицето — платец на ДДС;
 - б) лицето, което представя стоките пред митница на територията на Общността, е отговорно за събирането на ДДС от лицето, за което са предназначени стоките.
2. Държавите членки предвиждат лицето, което представя стоките пред митница на територията на Общността, да предприеме подходящи мерки, за да се гарантира, че лицето, за което са предназначени стоките, ще заплати правилния данък.

Член 369ица

Чрез дерогация от член 94, параграф 2 при използването на този специален режим се прилага стандартната ставка на ДДС в държавата членка на вноса.

Член 369ицб

1. Държавите членки допускат събираният по този специален режим ДДС да бъде отчетен по електронен път в месечна декларация. В декларацията се посочва общата сума на ДДС, събран през съответния календарен месец.
2. Държавите членки изискват посоченият в параграф 1 ДДС да бъде заплатен до края на месеца след вноса.
3. Държавите членки гарантират, че лицата, които се ползват от този специален режим, водят регистри за сделките, обхванати от този специален режим, за срок, който се определя от държавата членка на вноса. Тези регистри трябва да бъдат достатъчно подробни, за да позволяват на данъчните органи на държавата членка по потребление да проверят дали декларираният ДДС е точен и при поискване трябва да бъдат предоставени в електронен вид на държавата членка на вноса.“

Член 3

Изменение на Директива 2009/132/ЕО

Считано от 1 януари 2021 г., дял IV от Директива 2009/132/ЕО се заличава.

Член 4

1. Държавите членки приемат и публикуват не по-късно от 31 декември 2017 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с член 1 от настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Държавите членки приемат и публикуват не по-късно от 31 декември 2020 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с членове 2 и 3 от настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Те прилагат разпоредбите, необходими, за да се съобразят с член 1 от настоящата директива, считано от 1 януари 2018 г.

Те прилагат разпоредбите, необходими, за да се съобразят с членове 2 и 3 от настоящата директива, считано от 1 януари 2021 г.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 5

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 6

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на _____ година.

*За Съвета
Председател*